

Po jabolka!

Jabolka, to dobro vémo,
Sladka so kot sama strd,
In zato pa tudi grémo
Klatit jih na sadni vrt.

Glej, kakó se nam vabeče
Smejejo nizdolu z vej!
Vsako zrélo, vsako rdeče —
Kdo se loti jih najprej?

Dobro si poméril Jožek,
Jedno vže leží na tléh;
Je-li, čvrst bo to založek?
To se vidi ti v očéh.

Skrbno jih dekleta bodo
V koške devala tedaj —
Prav nobenej ni na škodo,
Ako nam pomaga kaj!

Le po njih dečaki čvrsti,
Vsak jih klati, dokler vsà
Kar jih góri je, po vrsti
Ne padajo na tlà!

Pa naj le še kdo nas vpraša,
Kdaj nam je najlepši čas!
Četa brž pové mu naša:
„Jabolk čas, ta je za nas!“

—k.

Odpuščenje.

Mirko je razžalil Svetka;
Malo to je razžalenje —
Svetku zdí se preveliko,
Misliti na odpuščenje. —

Védno bila sva si dobra
In zvestó sva se ljubila;
Bódiva odslej si zopet:
Sódba tvoja bodi — mila!“ ...

Tóda Mirko ne miruje,
Neprestáno prosi njega:
„Daj, odpusti, kar sem storil,
Saj ti nisem mislil zlega!“

A zamán so prošnje take:
Svétkovo srce je trdo;
Mati večkrat ga opómne:
„Pusti to početje grdo!“ —

Vsako je zamán svarilo . . .
In minulo je vže leto;
Svetko še sovraži Mirka,
Ta pa njega ljubi vneto!

In nekoč tjá po jezeru
Svetko čoln veslá veseló —
Zdajci čoln se mu obrne,
Ker se zibal v njem je smélo. —

To zapazi dobri Mirko,
Ki ga gledal je na pródi;
Sleče se in splava k njemu
Ter na kópno ga privódi.

Svetko ves rdeč postane —
Sram ga je pred Mirkom bilo —
A premaga se in vpraša:
„Kaj naj tebi dam v plačilo?“

Mirko reče mu proséče:
„Jaz razžalil sem te lani;
To v plačilo mi — odpusti
In prijatelj zvest ostani!“ —

Prošnja Svetka je ganila,
Brzo Mirka on objáme;
Sólze pa tekó obéma,
Rádosti solzé so sáme. —

Vitalis.

Telesno zdravje je veliko vredno.

rhu dušnih dobrot nam je ljubi Bog podelil tudi take dobróte, ki se našega telesa in naše časne sreče tičejo. Mej temi dobrotami je zdravje največje vrednosti. Naj ima bolnik še tako lepo in dragoceno stanovanje, naj ima mizo polno najboljših in najdražjih jedij, naj ima še toliko premoženja, močij in častij, vender ga vsa ta obilost, bleščoba in čast ne bode veselila. Vse bi rad dal, ako bi si le mogel kupiti zdravje.

Bolnik ne more dolžnostij svojega stanú izvrševati, ne more po svojih delih in opravlilih hoditi; vse mora le drugim ljudem prepustiti, kateri pa ne izpolnujejo vse to z óno skrbjó in z óno zvestobo, s katero bi je opravljal bolnik sam, ako bi bil pri zdravju.

Oj kako srečen je zdrav človek! Pripřosta jed se mu přilega, sladko in mirno je njegovo spanje, vesel in okrepcan se zbudi, dobrovoljen in vesel gre na svoje vsakdanje delo, izvršuje svoje dolžnosti z lehkobo in veseljem. Bogu in ljudem lahko služí ter dela brez zadržka za izpolnitev svojega imenitnega in večnega namena.

Vender je malo, zeló malo ljudij, ki pomislijo, kolika dobrota je človeško zdravje, kako lahko se zdravje zapravi, kako lahko se najhujša bolezen nakoplje ali še celó življenje izgubi. Oj koliko otrok si pokvari vže v nežnej mladosti svoje zdravje! Koliko jih mora vže v cvetočej mladosti umřeti, ker ne poslušajo dobrih opominov svojih roditeljev in učiteljev! Vsi taki neposlušni otroci se pregreše zoper Bogá, ki ne vedó ceniti zdravja, največje dobróte, ki jo imamo od Bogá. Bog nam je dal zdravje, da si je varno in skrbno čuvamo, svoje dolžnosti izpolnujemo in sebi in svojemu bližnjemu mnogo dobrega storimo.

Ako si hočete svoje življenje in zdravje ohraniti, morate se ravnati po sledečih pravilih:

1. Bodite zmérni in trezni v jedi in pijači; s preobilostjo v jedi in pijači si človek izpodkopuje svoje zdravje in si nakoplje marsikatero bolezní in še celó